

Curaj în suferință

Flavius Laurian Duverna

Curaj în suferință

Doamne, vin acum la Tine,
Să-Ți spun clipa bucuriei,
Căci din lacrimi și suspine
Ce-adunam pe căi străine
Mi-ai dat gândul veșniciei!

Și-ai făcut ca el să crească
Mai sus de griji și tumult,
Iubind viața cea cerească
Ce n-are să se sfârșească,
Și-o doresc, atât de mult!

Pe treptele ei, 'nălțatoare
Mă îndrept mergând trudit,
Prin eforturi,... jertfitoare
Și-urc spre Tine-n adorare,
'Nțelegând, cât m-ai iubit!

Doamne... doar o picătură
Din dragostea-Ți... infinită,
Un ocean, făr' de măsură
Să pici și pe-a mea armură,
De pe inima-mi,... smerită!

Căci din slava cea divină -
Din locuri 'nalte și sfințite,
Din strălucirea cea deplină
A Tronului de farmec plină
Și-a preamăririi nesfârșite,

Ești și cu-acel ce e mahnit
Ce-n rugă strigă îndurerat,
Și-al cărui duh este-umilit
Prin sufletul care-i zdrobit,
Vrând ca să fie... înviorat!

Flavius Laurian Duverna